

МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ ТА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Менеджмент – означає створення, управління, контроль і максимально ефективно використання соціально-економічних систем і моделей різних рівнів. Від англ. мови management означає керування та управління.

Менеджмент можна ще трактувати, як організаційний вплив на діяльність підприємства в умовах ринку для досягнення визначених цілей, які поставлені перед підприємством, а також і одержання прибутку. Менеджмент – це сфера людської діяльності і відповідна галузь знань, до якої входить як обов’язковий елемент управління людьми або організаціями.

Менеджмент підприємства можна класифікувати, як :

- система організаційних відносин ;
- відокремлена діяльність щодо впливу на підприємства-товаровиробники та споживачів у певних ринкових умовах ;
- особливий вид розподілу людської праці, що характеризує діяльність щодо організації виробництва і збуту товарів.

Відповідно кожному виду діяльності необхідно мати відповідних фахівців, а стосовно менеджменту такі фахівці мають назву менеджери. На сучасному етапі розглядаючи певне підприємство або якусь організацію ми можемо виділити велике значення менеджера в цілому тому, що це не простий працівник, він має значний вплив на виробництво, вивчає ринок , підганяє діяльність підприємства на задоволення потреб споживачів, з урахуванням вимог ринку. Багато спеціалістів можуть сказати, що хороший фахівець з менеджменту, який володіє теоретичними основами менеджменту може організувати діяльність підприємства будь-якої галузі, в будь-якому регіоні та місті. Менеджмент підприємства передбачає прийняття рішень з різних питань діяльності, таких як : фінансових , маркетингових, постачальницьких, збутових, виробничих, кадрових та інших.

Менеджмент підприємства має кілька рівнів управління об'єктами :

- вищий рівень (забезпечують стратегію фірми);
- середній рівень (забезпечують виконання планів, програм стратегії фірми);
- нижній рівень (забезпечують організацію виробничого процесу, управління виробниками).

Будь-яке підприємство навіть, якщо має в наявності сучасні технології, системи контролю якості продукції, випуск продукції, яка є конкурентоспроможною на закордонних ринках не буде функціонувати належним чином якщо не буде ефективного управління персоналом та класифікації робітників підприємства.

Результатом конкретної управлінської діяльності менеджменту є управлінське рішення. Основа управління – прийняття рішень(творчий процес у діяльності керівників будь-якого рівня).

Основа будь-якої організації – це люди, котрі працюють у ній, якими необхідно керувати. Основними елементами фахових знань у сфері управління персоналом є планування і підбір, фахове навчання та розвиток працівників, мотивація їхньої діяльності, оцінка роботи, а також навички спілкування та комунікації. На перший погляд в цьому нема нічого складного, але знання принципів планування, ухвалення рішень та розв'язання конфліктів потребує великих теоретичних і практичних навичок, щоб справитись з своєю роботою. Але не потрібно забувати, що з кожним роком в цій галузі потрібно постійно оновлювати фахові знання та навички.

Управління персоналом багатьом здається легкою, проте на мою думку це важка робота тому, що не кожна людина може знайти особливе ставлення до кожного працівника в компанії, а саме з такого найменшого елемента і будується ефективність будь-якої організації.

Управління персоналом передбачає використання результатів оцінки його роботи, адже кожна організація прагне зберегти кращі кадри, створити їм умови для професійного зросту і одночасно звільнитись від безперспективних та

малокваліфікованих працівників, тому необхідно не забувати і про формування трудового колективу, бо це є важливим етапом.

І.С. САУЛЯК, студ., ВТЕІ КНТУ, Вінниця

УПРАВЛІННЯ РИЗИКОМ: СУЧАСНІ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД

Постановка проблеми. Управління ризиками в економіці будь-якої країни є одним із вирішальних факторів забезпечення сталої динаміки її соціально-економічного розвитку. - — це система управління ризиками, яка включає в себе стратегію та тактику управління, направлені на досягнення основних бізнес-цілей . Ефективний ризик-менеджмент включає: систему управління; систему ідентифікації і вимірювання; систему супроводження (моніторингу та контролю).

Сучасна економічна наука представляє ризик як вірогідну подію, в результаті настання якої можуть відбутися позитивні, нейтральні або негативні наслідки. Якщо ризик припускає наявність як позитивних, так і негативних результатів, він відноситься до спекулятивних ризиків.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження ризиків на мікрорівні в сучасний час відбувається під впливом неокласичних, кейнсіанських та інституціональних підходів. Неокласична теорія вважає людину раціонально діючим економічним суб'єктом, який при прийнятті рішень, володіючи максимально повною ринковою інформацією, завжди здатен вибрати такий варіант дій, який пов'язаний із мінімальним ризиком[1]. Ризик в рамках цієї концепції розкладається на два компоненти, - розмір очікуваного прибутку та величина його можливих коливань. Відповідно, поведінка підприємця спрямована на те, щоб, керуючись принципами граничної корисності, вибрати такий варіант інвестиційного проекту, котрий би забезпечив найменше коливання прибутку.